

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 9.1.2017 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ondřeje Círka a soudců JUDr. Jiřího Trnky a JUDr. Stanislava Žížaly v trestní věci obžalovaných F. P., nar. [redacted] a M. P., nar. [redacted] stíhaných pro přečin podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, o odvolání obžalovaných a státního zástupce proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 1.11.2016, č.j. 31 T 56/2015-4228, t a k t o :

I.

K odvolání obou obžalovaných a státního zástupce se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. a), b) tr. řádu v celém rozsahu z r u š u j e .

II.

Podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že:

Obžalovaní

1. F. P.

nar. [redacted] v [redacted] podnikatel, trvale bytem [redacted]
okr. [redacted]

2. M. P.

nar. [redacted] v [redacted], podnikatel, trvale bytem [redacted], okr. [redacted]
[redacted]

jsou vinni, že

jako jednatele a společníci [redacted], IČ [redacted], se sídlem [redacted], v prostorách touto společností provozovaného autobazaru na adrese [redacted], [redacted] okr. České Budějovice, v úmyslu neoprávněně navýšit kupní cenu vozidel a tím neoprávněně obohatit společnost [redacted] v níže uvedených případech opakovaně nabízeli a jiným osobám prodávali či zprostředkovali prodej osobních automobilů s tzv. stočeným tachometrem, když kupujícím záměrně zamlčeli skutečný vyšší stav najetých kilometrů a záměrně jim nepředali servisní knížky k vozidlům, z nichž byla tato skutečnost zřejmá, a takto konkrétně:

obžalovaný F [redacted] P [redacted]

1. dne 7.12.2013 zprostředkoval prodej osobního automobilu zn. VW Golf Variant 1.9 TDI, VIN [redacted] poškozenému M [redacted] H [redacted] nar. [redacted] za částku 89.900,- Kč, přičemž při uzavření kupní smlouvy s poškozeným deklaroval stav najetých kilometrů 175 618, ačkoli ve skutečnosti to bylo nejméně 262 276, čímž poškozenému M [redacted] H [redacted] způsobil škodu ve výši nejméně 19.700,- Kč,
2. dne 27.12.2013 zprostředkoval prodej osobního automobilu zn. Škoda Fabia 1.9 SDI Classic, VIN [redacted] poškozené I [redacted] Š [redacted] nar. [redacted] za částku 48.000,- Kč, přičemž při uzavření kupní smlouvy s poškozenou deklaroval stav najetých kilometrů 182 641, ačkoli ve skutečnosti to bylo nejméně 216 714, čímž poškozené I [redacted] Š [redacted] způsobil škodu ve výši nejméně 3.500,- Kč,

obžalovaný M [redacted] P [redacted]

3. dne 13.11.2013 prodal osobní automobil zn. VOLVO V70 2.5 TDI, VIN [redacted] poškozenému P [redacted] Š [redacted] nar. [redacted] za částku 59.900,- Kč, přičemž při uzavření kupní smlouvy s poškozeným deklaroval stav najetých kilometrů 240 374, ačkoli ve skutečnosti to bylo nejméně 366 105, čímž poškozenému P [redacted] Š [redacted] způsobil škodu ve výši nejméně 13.000,- Kč,
4. dne 16.11.2013 prodal osobní automobil zn. Škoda Octavia Combi 1.9, VIN [redacted] poškozenému J [redacted] P [redacted] nar. [redacted] za částku 101.500,- Kč, přičemž při uzavření kupní smlouvy s poškozeným deklaroval stav najetých kilometrů 178 321, ačkoli ve skutečnosti to bylo nejméně 278 205, čímž poškozenému J [redacted] P [redacted] způsobil škodu ve výši nejméně 17.600,- Kč,

oba obžalovaní společně

5. dne 13.8.2012 zprostředkovali prodej osobního automobilu zn. Peugeot Partner 2.0 HDi Husky, VIN [redacted] poškozenému K [redacted] H [redacted] nar. [redacted] za částku 129.900,- Kč, přičemž při uzavření kupní smlouvy s poškozeným deklarovali stav najetých kilometrů 135 589, ačkoli ve skutečnosti to bylo nejméně 160 000, čímž poškozenému K [redacted] H [redacted] způsobili škodu v přesně nezjištěné výši,

6. dne 26.11.2012 prodali osobní automobil zn. Peugeot 206 1.4 XR, VIN [REDACTED] poškozenému M [REDACTED] V [REDACTED], nar. [REDACTED] za částku 49.900,- Kč, přičemž při uzavření kupní smlouvy s poškozeným deklarovali stav najetých kilometrů 158 417, ačkoli ve skutečnosti to bylo nejméně 181 335, čímž poškozenému M [REDACTED] V [REDACTED] způsobili škodu ve výši nejméně 8.100,- Kč,
7. dne 19.2.2013 prodali osobní automobil zn. Peugeot Partner G 2.0 HDi, VIN [REDACTED] poškozenému F [REDACTED] I [REDACTED], nar. [REDACTED], za částku 94.900,- Kč, přičemž při uzavření kupní smlouvy s poškozeným deklarovali stav najetých kilometrů 95 331, ačkoli ve skutečnosti to bylo nejméně 199 818, čímž poškozenému F [REDACTED] I [REDACTED] způsobili škodu ve výši nejméně 27.200,- Kč,
8. dne 25.6.2013 prodali osobní automobil zn. Peugeot 206 1.4 HDi Premium, VIN [REDACTED] poškozenému J [REDACTED] A [REDACTED], nar. [REDACTED] za částku 64.900,- Kč, přičemž při uzavření kupní smlouvy s poškozeným deklarovali stav najetých kilometrů 147 650, ačkoli ve skutečnosti to bylo nejméně 207 649, čímž poškozenému J [REDACTED] A [REDACTED] způsobili škodu ve výši nejméně 15.500,- Kč,
9. dne 11.7.2013 zprostředkovali prodej osobního automobilu zn. Peugeot 307 2.0 HDi Mistral, VIN [REDACTED] poškozenému K [REDACTED] J [REDACTED], nar. [REDACTED] za částku 69.900,- Kč, přičemž při uzavření kupní smlouvy s poškozeným deklarovali stav najetých kilometrů 184 231, ačkoli ve skutečnosti to bylo nejméně 271 598, čímž poškozenému K [REDACTED] J [REDACTED] způsobili škodu ve výši nejméně 10.400,- Kč,
10. dne 6.11.2013 prodali osobní automobil zn. Škoda Octavia, VIN [REDACTED] poškozenému S [REDACTED] P [REDACTED] nar. [REDACTED] za částku 79.900,- Kč, přičemž při uzavření kupní smlouvy s poškozeným deklarovali stav najetých kilometrů 168 337, ačkoli ve skutečnosti to bylo nejméně 236 456, čímž poškozenému S [REDACTED] P [REDACTED] způsobili škodu ve výši nejméně 11.100,- Kč,

shora popsáním jednáním tak oba obžalovaní společně způsobili škodu v celkové výši nejméně 72.300,- Kč, obžalovaný F [REDACTED] P [REDACTED] sám další škodu v celkové výši nejméně 23.200,- Kč a obžalovaný M [REDACTED] P [REDACTED] sám další škodu v celkové výši nejméně 30.600,- Kč,

t e d y , ž e

obžalovaný F [REDACTED] P [REDACTED]

ad 1, 2, 5-10)

dílem sám a dílem úmyslným společným jednáním dvou osob jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku větší škodu,

obžalovaný M [REDACTED] P [REDACTED]

ad 3-10)

dílem sám a dílem úmyslným společným jednáním dvou osob jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku větší škodu,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný F [REDACTED] P [REDACTED]

ad 1, 2, 5-10)

pokračující přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, dílem sám a dílem ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

obžalovaný M [REDACTED] P [REDACTED]

ad 3-10)

pokračující přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, dílem sám a dílem ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku

a o d s u z u j í s e z a t o

oba obžalovaní

podle § 209 odst. 3, § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu v počtu 80 (osmdesáti) denních sazeb po 2.000,- Kč (dva tisíce korun českých), tedy v celkové výši 160.000,- Kč (sto šedesát tisíc korun českých).

Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku bude peněžitý trest zaplacen v pravidelných měsíčních splátkách po 13.400,- Kč (třináct tisíc čtyři sta korun českých), počínaje právní mocí tohoto rozsudku, vždy nejpozději do posledního dne kalendářního měsíce, pod ztrátou výhody splátek, jestliže obžalovaní nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovaným pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanovuje náhradní trest odnětí svobody na 6 (šest) měsíců.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaným ukládá trest zákazu činnosti – zákazu provádět podnikatelskou činnost spočívající v nákupu, prodeji a zprostředkování prodeje motorových vozidel a dále zákazu výkonu funkce statutárního orgánu (člena statutárního orgánu) nebo zástupce obchodní společnosti, to vše na dobu 3 (tři) let.

Podle § 229 odst.1 tr. řádu se poškození M [REDACTED] H [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], I [REDACTED] Š [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], P [REDACTED] Š [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], J [REDACTED] P [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], M [REDACTED] V [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], F [REDACTED] I [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], J [REDACTED] A [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], K [REDACTED] J [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], S [REDACTED], P [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED] a K [REDACTED], H [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED] odkazují se svým uplatněným a nepřiznaným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl napadeným rozsudkem takto:

Obžalovaní

F. P.

nar. [redacted] v [redacted], trv. bytem [redacted]

M. P.

nar. [redacted] v [redacted], trv. bytem [redacted]

se uznávají vinnými, že

jako jednatele a společníci společnosti [redacted], se sídlem [redacted], IČ [redacted] jednajíce se záměrem získání pro společnost [redacted] neoprávněného finančního prospěchu ve formě neoprávněného navýšení prodejní ceny vozidla oproti ceně obvyklé, zamlčující kupujícím – zákazníkům společnosti [redacted] skutečný stav ujetých km na prodávaných motorových vozidlech, vylákali na kupující jako zprostředkovatele prodeje motorového vozidla různě vysoké finanční částky tvořící rozdíl mezi cenou obvyklou při nestočeném stavu km a cenou obvyklou při stočeném stavu km, když takto vylákané finanční prostředky si ponechali a užili pro potřebu společnosti [redacted], a takto jednali:

1. dne 7.12. 2013 v [redacted] jménem společnosti [redacted] jako zprostředkovatelé uzavřením kupní smlouvy č. 306/13 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. VW Golf Variant 1.9 TDI, VIN [redacted] kupujícímu M. H. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] za prodejní cenu ve výši 89.900,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 175 618 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 365/13 ze dne 22.10. 2013 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měli v prodejním místě společnosti [redacted] v [redacted] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti AUTO – POSCH Jennerdorf GmbH dne 19.1. 2011 zjištěn stav najetých km ve výši 207 241 km, když ke dni 2.5. 2013 při servisní kontrole v autorizovaném servisu koncernu Volkswagen vykazovalo toto vozidlo nájezd 262 276 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupující nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 89.900,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 32 700,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 52 400,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobili M. H. [redacted] škodu ve výši nejméně 19.700,- Kč,

2. dne 27.12. 2013 v [redacted] jménem společnosti [redacted] jako zprostředkovatelé uzavřením kupní smlouvy č. 306/13 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda Fabia 1.9 SDI Classic, VIN [redacted] kupující I. Š. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] za prodejní cenu ve výši 48.000,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupující stav najetých km ve výši 182 641 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 401/13 ze dne 6.12. 2013 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň zamlčeli kupující, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měli v prodejním místě společnosti [redacted] v [redacted] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti SKODA Manfred Windischbauer, Karoserie – Fachbetrieb, Steinfeld 30, Schamstein dne 23.9. 2011 zjištěn stav najetých km ve výši 216 714 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupující nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 48.000,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 23 000,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 26 500,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobili I. Š. [redacted] škodu ve výši nejméně 3.500,- Kč,

3. dne 13.11.2013 v [redacted] jménem společnosti [redacted] jako prodávající prodejem na fakturu č. 256/13 ze dne 13.11. 2013 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. VOLVO V70 2.5 Tdi, [redacted] kupujícímu P. Š. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] za prodejní cenu ve výši 59.900,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 240 374 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 331/13 ze dne 25.9. 2013 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měl v prodejním místě společnosti [redacted] v [redacted] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti Josef Saller, Kfz – Werkstätte, Im Haslet 22a, Wörth dne 14.6. 2011 zjištěn stav najetých km ve výši 366 105

km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupující nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 59.900,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 44 800,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 57 800,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobili P. Š. škodu ve výši nejméně 13.000,- Kč,

4. dne 16.11.2013 v [redacted] jménem společnosti [redacted] jako prodávající prodejem na fakturu č. 258/13 ze dne 16.11. 2013 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda Octavia Combi 1.9, [redacted] kupujícímu J. P. [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] za prodejní cenu ve výši 101.500,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 178 321 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 357/13 ze dne 17.10. 2013 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měl v prodejním místě společnosti [redacted] v [redacted] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti Manfred Windischbauer, Steinfeld 30, Schamstein dne 4.8. 2013 zjištěn stav najetých km ve výši 278 205 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupující nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 101.500,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 43 200,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 60 800,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobili J. P. škodu ve výši nejméně 17 600,- Kč,

5. dne 13.8. 2012 v [redacted] jménem společnosti [redacted] jako zprostředkovatelé uzavřením kupní smlouvy č. 132/13 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. Peugeot Partner 2.0 HDi Husky, VIN [redacted] kupujícímu K. H. [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] za prodejní cenu ve výši 129.900,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 135 589 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 212/12 ze dne 9.8. 2012 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měli v prodejním místě společnosti [redacted] v [redacted] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti Citroen Wirmsberger Salzburg dne 15.2. 2010 zjištěn stav najetých km ve výši 160 000 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupující nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 129.900,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 70 200,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 67 600,- Kč,

6. dne 26.11. 2012 v [redacted] jménem společnosti [redacted] uzavřením kupní smlouvy č. 212/12 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. Peugeot 206 1.4 XR [redacted] kupujícímu M. V. [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] za prodejní cenu ve výši 49.900,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 158 417 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 294/12 ze dne 23.10. 2012 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měli v prodejním místě společnosti [redacted] v [redacted] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti Buttner Thomas Kfz – Meisterbetrieb Geretshausen dne 27.8. 2010 zjištěn stav najetých km ve výši 181 335 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupující nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 49.900,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 23 600,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 31 700,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobili M. V. škodu ve výši nejméně 8.100,- Kč,

7. dne 19.2. 2013 v [redacted] jménem společnosti [redacted] uzavřením kupní smlouvy č. 25/12 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. Peugeot Partner G 2.0 HDi [redacted] kupujícímu F. I. [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] za prodejní cenu ve výši 94.900,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 95 331 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 35/13 ze dne 13.2. 2013 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měli v prodejním místě společnosti [redacted] v [redacted] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti Autohaus Weinzierl Peugeot Service Partner Ingolstadt dne 19.4. 2007 zjištěn stav najetých km ve výši 199 818 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupující nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 94.900,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 23 400,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši ve výši 50 600,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobili F. I. škodu ve výši 27.200,- Kč,

8. dne 25.6. 2013 v [redacted] jménem společnosti [redacted], uzavřením kupní smlouvy č. 151/13 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. Peugeot 206 1.4 HDi Premium [redacted] kupujícímu [redacted] A [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] za prodejní cenu ve výši 64.900,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 147 650 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 197/13 ze dne 13.6. 2013 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měli v prodejním místě společnosti [redacted] v [redacted] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti AUTO DIENST Johann Keplinger, Altenberg dne 15.4. 2011 zjištěn stav najetých km ve výši 207 649 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupujícího nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 64.900,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 16 800,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 32 300,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobili [redacted] A [redacted] škodu ve výši 15.500,- Kč,

9. dne 11.7. 2013 v [redacted] jménem společnosti [redacted] jako zprostředkovatelé uzavřením kupní smlouvy č. 175/13 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. Peugeot 307 2.0 HDi Mistral, VIN: [redacted] kupujícímu [redacted] K [redacted] J [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] za prodejní cenu ve výši 69.900,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 184 231 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 184/13 ze dne 7.6. 2013 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měli v prodejním místě společnosti [redacted] v [redacted] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti Hubert Pichlmaier, KFZ – Betrieb, Leoben dne 22.6. 2010 zjištěn stav najetých km ve výši 271 598 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupujícího nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 69.900,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 42 600,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 53 000,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobili [redacted] K [redacted] J [redacted] škodu ve výši 10.400,- Kč,

10. dne 6.11. 2013 v [redacted] jménem společnosti [redacted] jako prodávající prodejem na fakturu č. 242/13 ze dne 6.11. 2013 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda Octavia 1U [redacted] kupujícímu [redacted] S [redacted] P [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] za prodejní cenu ve výši 79.900,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 168 337 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 369/13 ze dne 25.10. 2013 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měli v prodejním místě společnosti [redacted] v [redacted] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti Škoda Auto 6150 Porsche Wien – Liesing dne 6.12. 2012 zjištěn stav najetých km ve výši 236 456 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupujícího nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 79.900,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 40 100,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 51 200,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobili [redacted] S [redacted] P [redacted] škodu ve výši 11.100,- Kč,

tedy shora uvedeným jednáním způsobili celkovou škodu ve výši 126 100,-Kč

t e d y

společným jednáním jiného obohatili tím, že zamlčeli podstatné skutečnosti a způsobili tak na cizím majetku větší škodu,

t í m s p á c h a l i

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

a o d s u z u j í s e

obžalovaný F [redacted] P [redacted]

podle § 209 odst.3 tr. zákoníku a § 67 odst.1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 80 celých denních sazeb, když výměra denní sazby činí 2.000,- Kč, tedy v celkové výši 160.000,- Kč (jednostošedesátisickorunčeských).

Podle § 68 odst.5 tr. zákoníku se obžalovanému povoluje hradit uložený peněžitý trest ve splátkách po 13.400,- Kč měsíčně, a to vždy k 15. dni v daném měsíci pod ztrátou výhody splátek peněžitého trestu, jestliže nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 69 odst.1 tr. zákoníku se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, ukládá náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 (šest) měsíců.

Podle § 73 odst.1, odst.3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikání v oboru nákup, prodej zaměřený na nákup a prodej motorových vozidel, jakožto i zákaz výkonu funkce statutárního orgánu (člena obchodních společností) nebo zástupce obchodní společnosti na dobu 3 (tři) roky.

obžalovaný M. P.

podle § 209 odst.3 tr. zákoníku a § 67 odst.1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 80 celých denních sazeb, když výměra denní sazby činí 2.000,- Kč, tedy v celkové výši 160 000,- Kč (jednostošedesátisícokorunčeských).

Podle § 68 odst.5 tr. zákoníku se obžalovanému povoluje hradit uložený peněžitý trest ve splátkách po 13 400,- Kč měsíčně, a to vždy k 15. dni v daném měsíci pod ztrátou výhody splátek peněžitého trestu, jestliže nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 69 odst.1 tr. zákoníku se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, ukládá náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 (šest) měsíců.

Podle § 73 odst.1, odst.3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikání v oboru nákup, prodej zaměřený na nákup a prodej motorových vozidel, jakožto i zákaz výkonu funkce statutárního orgánu (člena obchodních společností) nebo zástupce obchodní společnosti na dobu 3 (tři) roky.

Podle § 229 odst.1 tr. řádu se poškození M. H., nar. , trvale bytem , I. Š., nar. , trvale bytem , P. Š., nar. , trvale bytem , J. P., nar. , trvale bytem , M. V., nar. , trvale bytem , F. I., nar. , trvale bytem , J. A., nar. , trvale bytem , K. J., nar. , trvale bytem , S. P., nar. , trvale bytem , a K. H., nar. , odkazují se svým uplatněným a nepřiznaným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podali včas odvolání jednak oba obžalovaní a jednak státní zástupce. Odvolání obžalovaných směřuje do všech výroků rozsudku, s výjimkou výroku o náhradě škody. Okresnímu soudu vytýkají, že svým druhým rozhodnutím ze dne 1.11.2016 porušil zásadu obžalovací. Pro jednání popsání pod body 1. a 2. skutkové věty napadeného rozsudku byl před soud postaven pouze obžalovaný P., avšak okresní soud zde přesto uznal vinným i obžalovaného P. Pod body 3. a 4. pak byl pro změnu uznán vinným i obžalovaný P., byť obžaloba byla podána pouze na spoluobžalovaného P. Dále obžalovaní setrvávají na své původní obhajobě, že se vůči poškozeným žádného podvodného jednání nedopustili. Připouštějí svoji občanskoprávní odpovědnost za vady prodaných vozidel (rozdíl ve stavu ujetých kilometrů). Takovou odpovědnost však nelze bez dalšího spojovat s odpovědností trestní. Okresní soud se nevypořádal například s výpovědí poškozeného V. který uvedl, že při koupi vozu vůbec nejednal s obžalovanými, nýbrž se svědkem H. Poškozený Š. vypověděl, že při koupi automobilu jednal s obžalovaným P. přesto je toto jednání kladeno za vinu obžalovanému P. Stejný poškozený dále uvedl, že měl tušení o stočeném tachometru a že by i při rozdílu 100.000 km vozidlo zakoupil. Také poškozený H. potvrdil, že si byl vědom možného nesouladu stavu

tachometru s realitou a vozidlo kupoval již s tímto vědomím. Pak je otázkou, zda mohlo dojít k naplnění znaku skutkové podstaty spočívajícího v „uvedení v omyl“. Poškozený I. si v lednu 2016 zakoupil v autobazaru obžalovaných další vozidlo, které chce navíc prostřednictvím obžalovaných i servisovat. Je minimálně s podivem, aby poškozený, který měl být obžalovanými podveden, následně tvrzené pachatele podvodu využíval ke službám, které mu v minulosti měly být poskytovány podvodným způsobem. Nálezací soud se rovněž nevypořádal s tím, že pod bodem 1. měl vozidlo prodat svědek Š. a pokud tedy někdo někoho uváděl v omyl, tak to byl tento svědek. Obdobně je tomu v bodech 2. a 9., kde byl prodávajícím svědek S. V neposlední řadě obžalovaní napadenému rozsudku vytýkají porušení zákazu reformace in peius a nesrozumitelnost uloženého trestu zákazu činnosti. První rozsudek ze dne 8.12.2015 byl zrušen usnesením odvolacího soudu ze dne 10.3.2016, a to pouze na základě odvolání podaného obžalovanými. V rozsudku ze dne 1.11.2016 okresní soud rozšířil obžalovaným uložený trest zákazu činnosti, a to tak, že jim zakázal mimo jiné i výkon funkce „zástupce obchodní společnosti“. Ve své podstatě se tak jedná o uložení dalšího trestu zákazu činnosti a změnu rozhodnutí v neprospěch obžalovaných. Tuto námitku nelze odmítnout ani argumentací, že v původním rozsudku byl obžalovaným uložen trest odnětí svobody, který nyní ukládán není, resp. že obžalovaným byl uložen nižší peněžitý trest. Žádné takové úvahy v odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně obsaženy nejsou a je zřejmé, že k neuložení trestu odnětí svobody a ke snížení výměry peněžitého trestu došlo jen v důsledku toho, že prvním rozsudkem byli obžalovaní uznáni vinnými i zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby. Nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost uloženého trestu zákazu činnosti je spatřována ve formulaci „člena obchodních společností“. Tento nejasný termín způsobuje nevykonatelnost výroku o trestu zákazu činnosti. Naposledy pak obžalovaní z opatrnosti namítají i nepřiměřenost uloženého peněžitého trestu. Při stanovení jeho výměry okresní soud vycházel z nesprávně zjištěných příjmů obžalovaných. Okresní soud hodnotil zejména to, jaké nemovitosti obžalovaní vlastní a jaké byly příjmy jejich společnosti v roce 2011 a 2012. Po nahlédnutí do výkazu zisku a ztrát však lze zjistit, že skutečné příjmy obžalovaných, resp. jejich společnosti, byly podstatně nižší. Navíc všechna tato podstatná zjištění vycházejí z dokazování, které bylo původně vedeno ve vztahu k trestnému činu podle § 240 tr. zákoníku. Jestliže toto trestní stíhání bylo již zastaveno, nelze nyní při ukládání peněžitého nijak vycházet z výpočtů provedených správcem daně.

Státní zástupce podal odvolání v neprospěch obou obžalovaných, a to do výroku o trestu. Ten považuje za nepřiměřeně mírný. Poukazuje na skutečnost, že první rozsudek z prosince 2015 nebyl zrušen z důvodu nepřiměřeně přísného trestu, nýbrž kvůli doplnění znaleckého dokazování. Po tomto doplnění nedošlo ve vztahu k majetkovým poměrům obžalovaných k žádné změně, není tedy důvod pro změnu výše denní sazby peněžitého trestu. Ta měla být stanovena na 2.500,- Kč shodně jako v prvním rozsudku. U obou obžalovaných by tedy celková výše peněžitého trestu měla činit 200.000,- Kč. Odpovídajícím způsobem by pak měl být zvýšen i náhradní trest odnětí svobody, a to přibližně o 1/3 až 1/2. Zároveň by měl být asi o 1/3 zpřísněn trest zákazu činnosti.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud

i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.

Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výroky podáno odvolání.

Ve smyslu citovaných zákonných ustanovení krajský soud přezkoumal zákonnost a odůvodněnost především napadených výroků rozsudku, dále pak i správnost postupu řízení, jež mu předcházelo, to vše zejména z hlediska vytýkaných vad. Dospěl přitom k závěru, že odvolání obžalovaných je částečně důvodné. Naopak odvolání státního zástupce z větší části důvodné není. Na jeho základě krajský soud pouze upřesnil znění výroku o trestu zákazu činnosti a výroku o vině pod bodem 5.).

S jedinou níže uvedenou výjimkou (porušení zásady obžalovací) netrpí řízení předcházející vydání napadeného rozsudku žádnými podstatnými vadami. Především nedošlo k porušení těch zákonných ustanovení, která zabezpečují řádné objasnění věci a právo obžalovaných na obhajobu. Okresní soud v hlavním líčení provedl dokazování potřebné ke zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností a k objektivnímu rozhodnutí. Při provádění důkazů a jejich hodnocení postupoval v souladu s ust. § 2 odst. 5, odst. 6 tr.ř. a své úvahy dostatečně vyložil v odůvodnění rozsudku, které vyhovuje podmínkám ust. § 125 odst. 1 tr.ř.

Krajský soud se v zásadě ztotožňuje s hodnocením důkazů soudem prvního stupně. Ten respektoval pokyny obsažené v prvním usnesení, které krajský soud v této věci vydal dne 10.3.2016 a jímž byl zrušen první rozsudek ze dne 8.11.2015. Okresní soud ve věci přibral znalecký ústav k podání revizního znaleckého posudku za účelem stanovení výše škody, která měla být trestným činem způsobena (obvyklé hodnoty předmětných vozidel při stočeném stavu kilometrů a při stavu skutečném). Tento znalecký posudek pak byl proveden jako důkaz v hlavním líčení dne 1.11.2016 a o jeho závěry okresní soud opřel svá nová skutková zjištění (pokud jde o výši škody způsobené skutky pod body 1.-10.). O správnosti a úplnosti závěrů znaleckého posudku ústavu v zásadě nevznikají pochybnosti (s výjimkou určité nesrovnalosti při stanovení ceny vozidla pod bodem 5. – podrobněji viz níže). Ani jedna ze stran proti závěrům tohoto posudku ostatně nijak nebrojí.

Přes výše uvedené musel krajský soud na základě podaných odvolání do výroku rozsudku okresního soudu zasáhnout, a to zejména proto, že při rozhodnutí o vině pod body 1. až 4. skutečně došlo k porušení zásady obžalovací – obžalovaní zde byli odsouzeni i za skutky, pro které proti nim nebyla podána obžaloba a dokonce ani nebylo zahájeno trestní stíhání. Výroky o vině pod body 1. a 2. byly fakticky zcela zrušeny ve vztahu k obžalovanému P. a vina zde byla vyslovena pouze u obžalovaného P., který byl jako jediný za tyto skutky stíhán a žalován. Výroky o vině pod body 3. a 4. pak byly zrušeny ve vztahu k obžalovanému P. a vina byla z téhož důvodu vyslovena jen u obžalovaného P. Po zrušení původního rozsudku (mimo jiné v právě zmíněných výrocích o vině pod body 1.-4.) krajský soud již nečinil ve vztahu k obžalovanému P. pod body 1. a 2. a ve vztahu k obžalovanému P. pod body 3. a 4. žádné nové rozhodnutí. Zprošťující výrok nepřicházel do úvahy, neboť proti uvedeným obžalovaným a v uvedených bodech vůbec nebyla podána obžaloba. V porovnání s druhým rozsudkem okresního soudu tedy krajský

soud uvedené části prakticky jen vypustil z popisu skutků obžalovaných, tvořících u každého z nich pokračující přečin podvodu.

Nové rozhodnutí krajského soudu vychází z prakticky stejných skutkových zjištění jako druhý (nyní napadený) rozsudek soudu prvního stupně, s jedinou výjimkou týkající se skutku pod bodem 5. Zde bylo dokazování ve veřejném zasedání o odvolání doplněno o vysvětlení ABS znaleckého ústavu s.r.o. k jeho předchozímu znaleckému posudku (č.l. 4262-4265). Při stanovení obvyklé hodnoty vozidla u skutku pod bodem 5. došlo v původním posudku k písarské, resp. početní chybě, když byla základní amortizace jednou dosazena ve výši 74% a podruhé ve výši 65%. Znalecký ústav tuto nepřesnost ve svém vysvětlení napravil a dále i podrobně vysvětlil paradoxní situaci, kdy při zvoleném způsobu výpočtu (když bylo v každém kroku důsledně dbáno zásady in dubio pro reo) nakonec stanovil obvyklou hodnotu vozidla po stočení tachometru nižší částkou než před stočením. Je ovšem třeba uvést, že se jedná pouze o technický výpočet, a je samozřejmé, že obžalovaní prodejem vozu se stočeným tachometrem nemohli poškozenému opatřit prospěch. Naopak mu evidentně způsobili škodu (stejně tak jako všem ostatním poškozeným pod body 1.-4. a 6.-10.). Její konkrétní výši se však v tomto případě nepodařilo přesně zjistit, a to ani částkou minimální. V tomto smyslu tedy krajský soud upravil znění skutkové věty ve výroku o vině pod bodem 5. V ostatních bodech již bylo rozhodnuto prakticky v souladu s napadeným rozsudkem okresního soudu. Veškeré další změny jsou změnami prakticky jen formulačními, k nimž odvolací soud přistoupil ve snaze o zjednodušení a zpřehlednění popisu skutků (dílčích útoků pokračujícího trestného činu) obžalovaných.

Podstatnou část odvolacích námitek obžalovaných nepovažuje krajský soud za důvodnou. Samozřejmě není podstatné, zda obžalovaní při sjednávání obchodu poškozeným řekli, že stav kilometrů podle tachometru nemusí odpovídat stavu reálnému. Stejně tak není rozhodné ani to, že někteří poškození podle svých výpovědí počítali se stočenými kilometry jako s reálnou možností. Podstatné naopak je, že obžalovaní věděli, že stav tachometru neodpovídá skutečnosti, a tuto skutečnost před poškozenými záměrně zamlčeli. Právě tím uvedli poškozené v omyl, způsobili jim škodu a obohatili svoji společnost [redacted] když od poškozených vědomě a účelově inkasovali kupní cenu vyšší, než byla cena odpovídající skutečné hodnotě vozidel. Ke všem vozům pod body 1.-10. se při prohlídce jiných prostor v objektu autobazaru obžalovaných našly servisní knížky, z nichž byla skutečnost, že tachometry jsou stočené, naprosto zřejmá. Obžalovaní tyto servisní knížky žádnému z deseti poškozených nepředali a naopak předstírali, že neexistují, resp. nejsou k dispozici. Neposkytli žádné věrohodné vysvětlení pro to, jak se k těmto servisním knížkám dostali a proč byly uloženy v jejich kanceláři. V podstatě jen obecně tvrdí, že muselo dojít k nějakému omylu, knížky musely být vyndány z vozidel například při čištění a podobně. Tomu by snad bylo možné uvěřit, pokud by šlo o jeden ojedinělý případ. Zde je však z okolností celého případu jasné, že obžalovaní o servisních knížkách a stočených kilometrech dobře věděli. Nejedná se o jeden, ale celkem o deset případů ze stejného časového období (srpen 2012 až prosinec 2013). Obžalovaní servisní knížky zjevně účelově „oddělili“ od příslušných vozidel a poškozeným, pokud na to přišla řeč, tvrdili, že nejsou k dispozici. Obhajoba, že tyto doklady byly zašantročeny omylem, je vyvrácena sama o sobě tou skutečností, že při prohlídce jiných prostor se všechny servisní knížky našly na jednom místě, v jediné obálce, která byla dokonce označena nápisem „servisní knihy“. V tomto směru jsou obžalovaní usvědčováni i výpovědí svědka L. [redacted] H. [redacted]. Ten byl jediným zaměstnancem jejich autobazaru od roku 2012 do podzimu 2013. Popsal, že veškeré dovozy aut, stanovení cen a vše podstatné řešili (rozhodovali) obžalovaní. On měl jako jediný zaměstnanec s obžalovanými společnou kancelář. Všechny doklady k vozidlům (včetně eventuálních

servisních knížek) byly vždy ponechávány přímo v autech, a to po celou dobu. Nikdy se nevyndávaly, ani pokud se vozidlo převáželo jinam na čištění. Servisní knížky se nikdy neumísťovaly do kanceláře, nikdy nebyly do autobazaru doručovány až dodatečně. Z uvedeného je zřejmé, že nikdo jiný než obžalovaní fakticky neměl možnost a samozřejmě ani důvod servisní knížky z vozidel vyndávat a ukrývat je. Důvodná není ani ta námitka obhajoby, že v některých konkrétních případech měl s daným poškozeným při prodeji vozu jednat druhý obžalovaný (než kterému je příslušný bod kladen za vinu) nebo zaměstnanec autobazaru. Z celého dokazování je jasné patrné, že oba obžalovaní provozovali autobazar společně, oba na základě společné domluvy páchali žalovanou trestnou činnost, oba dobře věděli, že vozidla mají stočené tachometry. Je samozřejmě nanejvýš pravděpodobné, že toto stočení zajišťovali sami obžalovaní. Krajský soud nepovažuje za reálnou variantu, že by stavy kilometrů stočili již předchozí majitelé vozidel a že by si obžalovaní vozidla v tomto stavu převzali (když ze servisních knížek, které evidentně byly obžalovaným ze strany předchozích vlastníků předány, by bylo stočení naprosto průkazné). Jednání obžalovaných vykazuje jasné znaky spolupachatelství ve smyslu § 23 tr. zákoníku. U každého jednotlivého prodeje tak mohli být uznáni vinnými oba jako spolupachatelé, byť například s konkrétním poškozeným jednal pouze jeden z nich nebo s ním jednal z jejich pověření zaměstnanec autobazaru.

Jednání obou obžalovaných vykazuje znaky skutkové podstaty pokračujícího přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, neboť oni dílem sami a dílem úmyslným společným jednáním dvou osob jiného (svoji společnost [redacted]) obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a způsobili tak na cizím majetku větší škodu. Jak vyplývá již z výše uvedeného, obžalovaní uváděli poškozené v omyl ohledně počtu najetých kilometrů, tedy ohledně podstatné vlastnosti (stavu) prodáváného vozidla. Ačkoli dobře věděli, že vozidla vykazují podstatně vyšší nájezd kilometrů, před poškozenými předstírali opak, a tím dosáhli neoprávněného navýšení kupní ceny. V důsledku toho došlo ke škodě na majetku poškozených a zároveň k neoprávněnému obohacení na straně společnosti [redacted]. U každého jednotlivého případu je škoda představována rozdílem mezi obvyklou hodnotou daného vozu stanovenou při zohlednění stavu stočených kilometrů a stavu kilometrů skutečně najetých (resp. posledního prokazatelného skutečného stavu). V té souvislosti je ovšem třeba upozornit, že obžalovanými způsobená škoda je s maximální pravděpodobností (hraničící s jistotou) ve skutečnosti ještě podstatně vyšší (než jak jsou nyní odsuzováni). Skutečný minimální stav najetých kilometrů je zde totiž odvozován od posledního oficiálního údaje, který k vozidlu existuje (zpravidla poslední servisní prohlídka v autorizovaném servisu). Tyto údaje však byly u všech vozidel zaznamenány poměrně dlouho před okamžikem, kdy se obžalovaní trestného činu dopustili (před prodejem vozidel poškozeným). Časový odstup se pohybuje v rozmezí od zhruba půl roku až po téměř šest let! Z provedeného dokazování, včetně opakovaně zmíněného znaleckého posudku ABS znalecký ústav s.r.o., je každopádně zřejmé, že obžalovaní svým jednáním způsobili škodu výrazně převyšující 50.000,- Kč, což je škoda větší ve smyslu ust. § 138 odst. 1 tr. zákoníku. U obžalovaného P [redacted] se konkrétně jedná o škodu v celkové výši nejméně 95.500,- Kč a u obžalovaného P [redacted] nejméně 102.900,- Kč.

Krajský soud nepovažuje za důvodné ani ty odvolací námitky obžalovaných, které poukazují na údajnou nepřiměřenost uložených trestů, resp. na porušení zákazu reformace in peius. Výrok o trestech přesto musel být u obou obžalovaných zrušen a nahrazen rozhodnutím novým, neboť z důvodů výše uvedených byl zrušen výrok o vině. Navíc je pravdou, že formulace okresního soudu zvolená ve výroku o trestu zákazu činnosti byla vadná (nejasná). Nejprve k obžalovanými namítanému porušení zákazu reformace in peius. Je faktem, že okresní soud ve svém druhém rozsudku z 1.11.2016 oproti tomu prvnímu ze dne 8.12.2015 do

určité míry změnil znění výroku o trestu zákazu činnosti. Zejména zde byl vedle zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu uveden i zákaz výkonu funkce zástupce obchodní společnosti. Je ovšem třeba zdůraznit, že to, zda došlo či nedošlo ke změně rozhodnutí o potrestání obžalovaných v jejich neprospěch, je třeba posuzovat z pohledu celkové trestní sankce, která jim byla uložena (komplexu všech uložených trestů). Je nespornou skutečností, že v prvním rozsudku z prosince 2015 byli obžalovaní uznáni vinnými vedle přečinu podle § 209 odst.1, odst. 3 tr. zákoníku (stejným jako nyní ve druhém rozsudku) i zločinem podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, který byl jistě obecně závažnější. Pokud jsou nyní odsuzováni „jen“ za podvod, je jasné, že uložený trest musí být mírnější. Ve zmíněném prvním rozsudku byl oběma obžalovaným shodně uložen trest odnětí svobody na 2 roky s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 5 let, dále peněžitý trest v počtu 400 denních sazeb po 2.500,- Kč (celkem tedy ve výši 1.000.000,- Kč) s náhradním trestem odnětí svobody na 1 rok a trest zákazu činnosti na dobu 5 let. Posledně uvedený trest byl vymezen tak, že se obžalovaným zakazuje „podnikání v oboru nákup, prodej zaměřený na nákup a prodej motorových vozidel, jakož i funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech“. Oproti tomu v druhém rozsudku ze dne 1.11.2016 okresní soud obžalovaným vůbec neuložil hlavní trest odnětí svobody, peněžitý trest snížil na 80 denních sazeb po 2.000,- Kč (tedy v celkové výši 160.000,- Kč) s náhradním trestem odnětí svobody na 6 měsíců. Trest zákazu činnosti byl vysloven sice s určitým rozšířením obsahu, ale na druhé straně byla výměra tohoto trestu snížena o 2 roky (z 5 let na 3 roky). Mimo to nelze přehlížet, že pokud by výše uvedené bylo nazváno rozšířením trestu zákazu činnosti, tak na druhé straně došlo i k jeho zúžení tím, že se obžalovaným nově nezakazuje výkon funkce statutárního orgánu (člena statutárního) nebo zástupce družstva, nýbrž jen obchodní společnosti. Jak už bylo řečeno, formulace výroku o trestu zákazu činnosti zvolená okresním soudem byla nesprávná (nejasná). Především vůbec nebylo zřejmé, co je míněno pojmem „člen obchodní společnosti“. Krajský soud proto ve svém novém rozhodnutí přistoupil k další formulační změně tak, aby obžalovaným byl skutečně zakázán výkon takové činnosti, v souvislosti s níž se trestné činnosti dopouštěli, a zároveň se tak stalo v souladu s aktuální judikaturou Nejvyššího soudu ČR (například usnesení ze dne 29.7.2009 sp.zn. 5 Tdo 637/2009 a rozsudek ze dne 22.11.1995 sp.zn. Tzn 28/95).

Pokud jde o namítanou nepřiměřenost uložených trestů, je třeba upozornit, že podle ust. § 209 odst. 3 tr. zákoníku byli obžalovaní ohroženi v první řadě trestem odnětí svobody od 1 roku do 5 let. Už s ohledem na to je zřejmé, že sankce zvolená okresním soudem, kdy obžalovaným nebyl trest odnětí svobody uložen vůbec, je sankcí spíše jen mírnou, rozhodně ne nepřiměřeně přísnou. Právě s ohledem na vypuštění hlavního trestu odnětí svobody ze škály uložených sankcí nelze mít souhrnně za to, že by oproti prvnímu rozsudku okresního soudu došlo ke změně rozhodnutí v neprospěch obžalovaných. V souvislosti s ukládáním peněžitého trestu je pak třeba odmítnout další námitku obžalovaných – není pravdou, že by pro účely zjišťování majetkových poměrů obžalovaných nebylo možné použít důkazy provedené v tomto trestním řízení původně za účelem objasnění skutkových okolností druhého žalovaného trestného činu (§ 240 tr. zákoníku), pokud bylo trestní stíhání pro tento druhý trestný čin již zastaveno, resp. byli obžalovaní zproštěni obžaloby. Jedná se o důkazy řádně procesně opatřené a řádně provedené, a to konkrétně v tomto trestním řízení a za přítomnosti obžalovaných a jejich obhájce. Znamená to, že skutečnosti z nich vyplývající byl okresní soud oprávněn při rozhodování o potrestání obžalovaných použít a oprávněn je k tomu samozřejmě nyní i soud krajský. Okresní soud se v odůvodnění svého rozsudku na straně 15 zabýval mimo jiné i zmíněnými majetkovými a příjmovými poměry obžalovaných. Krajský soud v tomto směru doplnil dokazování ve veřejném zasedání výsledkem obžalovaných k jejich aktuálním a nedávným osobním a majetkovým poměrům. Je zřejmé, že

obžalovaní jsou nadále vlastníky nemovitostí v nezanedbatelné hodnotě, dále provozují prostřednictvím své společnosti autobazar s milionovými ročními obraty. Naproti tomu nemají žádné podstatné dluhy (obžalovaný P. ■■■■ vůbec žádné a obžalovaný P. ■■■■ pouze nesplacenou část hypotéky s tvrzeným zůstatkem cca 400.000,- Kč). Majetek obžalovaných není a nebyl postižen žádnou exekucí či výkonem rozhodnutí. O vcelku dobrých majetkových poměrech obžalovaných však svědčí i další skutečnosti. Jakmile po prvním rozhodnutí krajského soudu byl podán znalecký posudek ústavu a obžalovaní zjistili přesnou výši minimálních škod, z nichž bude soud dále vycházet, obratem veškeré tyto částky poškozeným zaplatili. Po celou dobu tohoto poměrně rozsáhlého trestního řízení vynakládají jistě nemalé finanční prostředky i na své právní zastoupení zvoleným obhájcem. Uložení peněžitého trestu za předmětný přečin podvodu je v daném případě velmi vhodné, když obžalovaní se trestné činnosti dopouštěli po delší dobu v úmyslu způsobit jinému škodu a sebe (resp. svoji společnost) neoprávně obohatit, k čemuž také reálně došlo. Výše ukládaného peněžitého trestu je úměrná i výši prokazatelně způsobené škody. Zcela namístě je samozřejmě i již opakovaně zmíněný trest zákazu činnosti. Obžalovaní se trestného činu dopouštěli v bezprostřední souvislosti se svojí podnikatelskou činností – konkrétně provozem autobazaru. Trestný čin úzce souvisel jednak s jejich podnikáním prostřednictvím obchodní společnosti, a jednak specificky s podnikáním spočívajícím v nákupu, prodeji a zprostředkování prodeje motorových vozidel. Předmětný autobazar byl a je do současné doby provozován společností ■■■■, v níž jsou oba obžalovaní jedinými společníky a jednatelem. Trest zákazu činnosti by měl v tomto případě významně přispět k naplnění účelu trestu tím, že jednak ochrání společnost před dalšími potencionálně nepoctivými obchodními (podnikatelskými) praktikami obžalovaných a jednak bude na oba obžalované výchovně působit, aby se znovu již trestné činnosti nedopustili.

Na závěr lze souhrnně zopakovat, že tresty uložené obžalovaným napadeným rozsudkem nelze považovat za nepřiměřeně přísné (naopak se jedná o potrestání relativně mírné), a zároveň ani nedošlo ke změně rozhodnutí v neprospěch obžalovaných ve srovnání s prvním rozsudkem ze dne 8.12.2015. Došlo sice k mírné formulační úpravě výroku o trestu zákazu činnosti (která by mohla být posouzena jako dílčí změna rozhodnutí v neprospěch obžalovaných), na druhé straně však došlo k úplnému vypuštění výroku o hlavním trestu odnětí svobody, k velmi podstatnému snížení peněžitého trestu (z 1.000.000,- Kč na 160.000,- Kč), k výraznému snížení náhradního trestu odnětí svobody (z 1 roku na 6 měsíců), k podstatnému zkrácení výměry trestu zákazu činnosti (z 5 let na 3 roky) a do určité míry i ke zúžení jeho obsahu (vypuštění zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v družstvech). Odvolání obžalovaných směřující do výroku o trestu proto považuje krajský soud za nedůvodné. Výrok o trestech je v novém rozhodnutí krajského soudu prakticky shodný jako v napadeném rozhodnutí okresního soudu, pouze bylo upřesněno znění výroku o trestu zákazu činnosti. Na druhé straně krajský soud neakceptoval ani odvolací námítky státního zástupce, který se dožadoval toho, aby peněžitý trest a trest zákazu činnosti byly obžalovaným zpřísněny. Pokud státní zástupce považuje za přiměřený peněžitý trest ve výměře 200.000,- Kč, pak je vůbec pochybné, zda peněžitý trest ve výměře 160.000,- Kč (o 1/5 nižší) by bylo možné označit za nepřiměřeně mírný (nikoli jen za mírný). Každopádně důvod ke zpřísnění trestu zde podle názoru krajského soudu není tím spíše, že nynějším rozsudkem jsou obžalovaní uznáni vinnými přečinem podvodu v užším rozsahu, než jak k tomu došlo napadeným rozsudkem okresního soudu (každý z nich byl uznán vinným jen osmi skutky namísto původních deseti). Navíc je skutečně třeba obžalovaným přiznat jako výraznou polehčující okolnost, že poškozeným nahradili způsobenou škodu (§ 41 písm. j) tr. zákoníku) a že před spácháním činu vedli řádný život (§ 41 písm. o) tr. zákoníku). Krajský soud nepřehlíží ani tu skutečnost, že od spáchání projednávané trestné činnosti již uplynula

poměrně dlouhá doba (zhruba tři roky) a obžalování během této doby podle všech dostupných zpráv znovu vedou řádný život, resp. nebyl zjištěn opak.

Vzhledem k tomu, že obžalování všem poškozeným uhradili škodu v té výši, jak byla dokazováním zjištěna (viz doklady č.l. 4214), byli poškození v souladu s ust. § 229 odst. 1 tr.ř. odkázáni s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 4 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

V Českých Budějovicích dne 9.1.2017

Za správnost vyhotovení:
Monika Bukovská

JUDr. Ondřej Círek, v.r.
předseda senátu

Monika
Bukovská

Digitálně podepsal
Monika Bukovská
Datum: 2017.01.13
08:49:33 +01'00'